

ABSTRACTS – ABSTRAKTIT

Raita Merivirta

THROUGH A WHITE LENS:
IMPERIALISM, RACIALIZATION
AND MEDIA IN *GANDHI*

The British film *Gandhi* (1982), directed by the English filmmaker Richard Attenborough, presents an admiring portrait of the Indian leader Mohandas K. Gandhi (1869–1948). Along with the life of the mahatma, the grand historical film also depicts (by necessity) the Indian independence struggle and the withdrawal of the British from India in 1947.

In this article, *Gandhi* is read as a British narrative about British imperialism, colonialism, and the decolonization of India. These are inextricably intertwined with racial relations in colonial India. The article examines what *Gandhi* tells its viewers about imperialism, colonialism, and the British rule in India and asks, what is the meaning of all the white characters surrounding Gandhi. The film is analyzed from a postcolonial perspective.

Despite the film's respectful and admiring take on Gandhi and his philosophy and method of nonviolence, *Gandhi* also sanitizes British imperialism and racism, and has white, Anglo-American characters in central roles, all the while omitting or downplaying the role of many central Indian historical figures. It can be argued that though *Gandhi* is written in principle as an anti-imperialist and anti-colonialist text, it is also a prime example of Eurocentric and whitewashed historical interpretation. A number of white, Western characters who are not historically integral or necessary to the story being told have been included in the film. "Ordinary Brits" are depicted as good guys in *Gandhi* – British imperialists are an estranged elite – whereas "ordinary

Indians" appear as potentially violent members of a mob. The British India of *Gandhi* does not admit its racist character, and the question of imperialism is presented as a question of the best possible governance of India.

VALKOISEN LINSSIN LÄPI:
IMPERIALISMI,
RODULLISTAMINEN JA MEDIA
ELOKUVASSA *GANDHI*

Englantilaisen Richard Attenborough'n ohjaama *Gandhi* (1982) on Mohandas K. Gandhin (1869–1948) elämää ihailevasti tarkasteleva historiallinen suurelokuva, joka kuvaa nimihenkilön elämän ohella myös sitä, kuinka brittiläinen imperiumi luopui Intiasta vuonna 1947 intialaisten vuosikymmeniä kestäneen itsenäisyyskamppailun jälkeen.

Tässä artikkelissa *Gandhia* luetaan brittien itselleen kertomana tarinana imperialismistaan ja kolonialismistaan ja niiden päättymisestä Intiassa. Tähän liittyy kiinteästi kysymys rotusuhteista kolonisoidussa Intiassa. Artikkelissa kysytään, mitä *Gandhi* kertoo katsojilleen imperialismista, kolonialismista ja britti-hallinnosta Intiassa. Mikä merkitys on *Gandhia* alinomaan ympäröivillä valkoisilla henkilöillä? Käytän elokuvan tarkasteluun postkoloniaalista näkökulmaa yhdistettynä kulttuurihistorialliseen lähestymistapaan.

Siitä huolimatta, että *Gandhi* suhtautuu nimihenkilöönsä ja tämän väkivallattomaan vastarintaan kunnioittavasti ja myönteisesti, elokuva myös kaunistelee britti-imperialismia ja siihen liittyntä rasismia ja nostaa keskeiseen asemaan valkoisia, angloamerikkalaisia toimijoita monien intialaisten itsenäisyystaistelijoiden ohi. *Gandhi* onkin imperialismiin ja kolonialismiin vastaisuudestaan huolimatta erinomainen esimerkki eurosentrisen diskurssin hallitsemasta elokuvasta ja valkopestystä historian tulkinnas-

ta. Elokuvaan on kirjoitettu runsaasti valkoisia, länsimaisia henkilöitä, jotka eivät elokuvan kuvaamien tapahtumien ja tulkintojen kannalta olisi olleet historiallisesti välttämättömiä. *Gandhi* kuvaa "tavalliset britit" hyvinä yksilöinä ja "tavalliset intialaiset" potentiaalisesti väkivaltaisina ja väkijoukkojen osana. Brittiläinen Intia ei elokuvassa tunnusta rasisuuttaan, vaan kysymys imperialismista esitetään kysymyksenä Intian parhaasta hallinnosta ja hallinnasta.